

Minigolf

Představovat minigolf není nutné. Osmnáct drah, hůl typu „kladívko“ nebo „hokejka“, v lepších areálech pak sada různých tvrdých gumových míčků a samozřejmě tužka a předtištěný formulář na zaznamenávání výsledků. V jeho rekreační podobě ho hrál snad úplně každý. Hřiště jsou po České republice desítky, většinou poblíž koupaliště anebo aspoň venkovní restaurace, nejlépe kombinace obojího. Rychle odehrát kolo a jít se svažit nebo posilnit, tak se „hraje“ minigolf v povědomí většiny lidí.

Jenže tenhle ponejvíce rekreační sport má samozřejmě i svá pevná pravidla, vlastní ligu, mezinárodní turnaje a také nadnárodní federaci.

Nejraději ho hrají Němci

Světová minigolfová federace sdružuje něco přes třicet zemí. Mistrovství Evropy se hraje pravidelně od roku 1959. Na první mistrovství světa se muselo čekat až do roku 1991.

Nejpopulárnější je tento sport v Německu, které má tři náct a půl tisíce organizovaných hráčů. Po celé zemi je na pět tisíc hřišť, jejichž celková návštěvnost dosahuje 15 milionů lidí ročně. Průzkum TV-magazínu ukázal, že minigolf představuje pro Němce devátou nejdůležitější sportovní-zábavní činnost ve volném čase.

Následuje Švédsko (svaz tu byl založen již v roce 1937) se sedmi a Rakousko s pěti tisíci. Čeští hráči na tom vůbec nejsou špatně, spolu se Švýcary zauímají čtvrté místo mezi minigolfovými velmocemi. V obou zemích se sportu věnuje na dva tisíce hráčů.

Český minigolfový svaz byl založen v roce 1993 po rozdělení federace. Organizovaně se u nás samozřejmě hrálo již před tím pod hlavičkou Československého dráhového golfu, který vznikl začátkem 70. let. Dnes je k dispozici 150 hřišť, otevřených i pro rekreační hráče. Existují i dvě halová hřiště. Celkem se mezi juniory, muži, ženami a seniory ročně uskutěčí kolem šedesáti turnajů.

FOTO: ARCHIV

Jedna hůl, stovky míčků

Hole pro minigolf se inspirovaly v klasickém golfu, v jejich „dohrávkové“ variantě. Minigolf se však hraje jen s jednou holí. Kladívkový typ (T) je rozšířen hlavně při rekreační hře. Mnohem vhodnější pro závodní minigolf je „hokejka“ (typ L). Kdo by si chtěl pořídit vlastní, musí sáhnout pro zhruba dva tisíce korun.

U míčků je situace v porovnání s velkým golfem opačná. Nepoužívá se jeden typ, ale jsou jich stovky! Liší se povrchem i rozměrem (od 38 do 43 mm v průměru), hmotností, tvrdostí i odskokem, v barvách. Skutečnost, že každá z 18 drah se hraje jiným míčkem, zůstává rekreačním hráčům víceméně utajena. Důležitou roli hraje i počasí. V horku použije závodní hráč jiný míček, než když prší.

Každou dráhu je třeba zahrát na šest úderů. Komu se to nepodaří, musí si napsat sedmičku. K těmto číslům se ale „pro-

fesionálové“ vůbec nedopracují. Ti nejlepší hrají zásadně na esa – osmnáct jamek, osmnáct úderů. Jedna dvojka může při umístění hrát často velkou roli.

Tři typy hřišť

Sportovní minigolf se hraje na třech typech normovaných hřišť: eternitový miniaturgolf, betonový minigolf a filcový greengolf. A dva z těchto typů mají větší množství standardizovaných překážek. Takže ty lze různě kombinovat. Hřiště se tak mohou lišit jak pořadím jednotlivých drah, tak i různými překážkami.

V České republice je nejrozšířenější eternitový miniaturgolf – dráhy z železných rámců s mantinely a eternitových desek. V poslední době ovšem nepříliš ekologický eternit nahrazuje bezazbestový cement. Délka drah je šest metrů. Tento typ minigolfu je nejjednodušší.

Složitější je tzv. greengolf neboli filcgolf. Dřevěné dráhy s filcovým potahem měří od 12

do 20 metrů. U nás je takových hřišť jen pár (Ústí nad Labem či Olomouc).

A pak je tu betonový minigolf. Materiál drah je z názvu jasný, délka je 12 metrů (kromě 25 m dlouhé sedmičky, která se blíží klasickému golfu). Jako jediný má dané pořadí překážek. Je jich jen osmnáct a žádné další na výběr. Staví se podle původního projektu švýcarského architekta, který vnesl do minigolfu nový prvek – vypočitatelnost zahrání esa. Pražští pamětníci si možná vybaví, že tento typ minigolfu byl dlouhá léta u hotelu International v Podbabě. I když pořadí se trochu lišilo od oficiální verze.

Minigolf na první pohled nepředstavuje žádný velký adrenalin. (I když i klání na osmnácti jamkách mohou být plná napětí.) Na rozdíl od většiny sportů má ale řadu výhod. Neleze do peněz. Patří k nejněvčetnějším sportům: pokud si budete chtít jen tak zahrát, nepříjde vás hodina hry většinou na víc než na padesát korun. Fyzicky je nenáročný, takže ho může hrát skutečně každý. A naučit se ho opravdu dobře netrvá léta, ale měsíce.

ADÉLA POLÁKOVÁ

INFORMACE

- Český minigolfový svaz (ČMGGS)
<http://minigolfsport.cz>

- Světová minigolfová federace (WMF)
www.minigolfsport.com